

Uitspraak nr. 69 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "bij aanrijding ontsnapte hond"

Betreft: w.a. motorrijtuigverzekering / aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren.

Partijen: Verzekeraar A
en
Verzekeraar B

Verzekeraar A en Verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen partijen gerezen is.

Feitelijke gegevens

Een aanrijding heeft plaatsgevonden door de schuld van de heer X. Ten tijde van de aanrijding bevond ook de hond van de heer X zich in de auto. De hond is na het ongeval uit de auto ontsnapt en heeft ongeveer één kilometer verderop een tweede aanrijding veroorzaakt. De heer X had bij verzekeraar A een w.a.-motortijtuigverzekering en bij verzekeraar B een AVP-verzekering afgesloten.

Partijen verschillen van mening over de vraag wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt verzekeraar A:

"Tussen verzekeraar B en verzekeraar A is er een geschil ontstaan over de kwestie welke aansprakelijkheidsverzekeraar de ontstane schade uiteindelijk dient te vergoeden. Verzekeraar A treedt in deze op als WAM-verzekeraar en verzekeraar B als AVP-verzekeraar. Onderstaand treft u een korte toedrachtssomschrijving aan van het voorval.

Er heeft zich een ongeval voorgedaan, waarbij onze verzekerde is overleden. Onze verzekerde heeft bij verzekeraar A een w.a.-motorrijtuigverzekering afgesloten en bij verzekeraar B een Aansprakelijkheidsverzekering voor Particulieren. De aansprakelijkheid is door verzekeraar A erkend en benadeelden zijn inmiddels door verzekeraar A schadeloos gesteld. Naast de echtgenote van de verzekerde zat er in de auto ook de hond van verzekerde. Deze is na de aanrijding uit de auto ontsnapt en op ± 1 kilometer afstand in aanraking gekomen met een ander motorrijtuig.

Verzekeraar B is van mening dat deze aanrijding met de hond, nog een vorm is van ladingrisico en derhalve vergoed dient te worden door de WAM-verzekeraar.

Verzekeraar A is van mening dat het hier geen ladingrisico meer betreft, maar een zelfstandige, uit eigen energie voortspruitende aktie van een hond. Verzekeraar A is derhalve van mening dat verzekeraar B uiteindelijk de schade dient te vergoeden. Als eerst aangesproken verzekeraar zal verzekeraar A de benadeelde partij onder cessie schadeloos stellen."

In zijn memorie van antwoord stelt verzekeraar B:

"Na het ongeval waarbij onze verzekerde kwam te overlijden, is de hond van verzekerde, die zich vastgelijnd in de auto bevond, uit de auto ontsnapt, en heeft op diezelfde weg een tweede aanrijding veroorzaakt.

Verzekeraar A is van mening dat als AVP-verzekeraar de schade, ontstaan ten gevolge van de tweede aanrijding, dient te vergoeden. Verzekeraar B kan zich met dit standpunt niet verenigen.

Verzekeraar B is van oordeel dat de tweede botsing is te kwalificeren als een vorm van ladingrisico in de zin van de w.a.-motorrijtuigverzekering. De hond bevond zich vastgelijnd in de auto en kwam door de eerste botsing los. De "lading" van het bij de eerste botsing betrokken voertuig was de aanleiding voor de tweede botsing. Zowel wat betreft tijd als plaats bestaat er voldoende causaal verband tussen het eerst en tweede ongeval. Tussen de eerste en tweede botsing hebben zich evenmin tussenkomende gebeurtenissen voorgedaan die meebrengen dat het causaal verband tussen de eerste en de tweede botsing is verbroken.

Nu de tweede botsing derhalve (evenals de eerste botsing) als een karakteristieke verkeersschade kan worden aangemerkt, is verzekeraar B van oordeel dat de schade van het tweede ongeval niet onder de dekking valt van de Aansprakelijkheidsverzekering voor Particulieren. Artikel p van de polisvoorwaarden bepaalt namelijk dat uitgesloten is de aansprakelijkheid voor schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig dat een verzekerde in eigendom heeft, bezit, houdt, bestuurt of gebruikt.

Mocht uw commissie van oordeel zijn dat artikel p van de polisvoorwaarden in deze toepassing mist, dan meent verzekeraar B dat nu het hier een risico betreft dat primair valt onder de dekking van de w.a.-motorrijtuigverzekering, verzekeraar B op grond van artikel q van de polisvoorwaarden aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren de schade ten gevolge van de tweede aanrijding niet behoeft te vergoeden."

Overwegingen van de commissie

Dit geschil is als samenloopgeschil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2 sub 2 van haar reglement, op grond waarvan de commissie dit geschil in behandeling neemt.

De commissie constateert dat als gevolg van de door de schuld van de heer X veroorzaakte aanrijding zijn hond uit diens auto heeft kunnen ontsnappen met als resultaat dat deze hond binnen een kort tijdsbestek en op betrekkelijk korte afstand met een op dezelfde weg rijdende auto in aanraking is gekomen.

Gezien deze feitelijke omstandigheden is de commissie van mening dat de aanrijding die de hond heeft teweeggebracht een rechtstreeks gevolg is geweest van het door de heer X veroorzaakte verkeersongeval.

Conform art. 3 van de WAM dekt de motorrijtuigverzekering alle schade waartoe het motorrijtuig in het verkeer aanleiding geeft.

Hieronder valt ook schade veroorzaakt door lading, waartoe eveneens een hond gerekend dient te worden. Het feit dat de hond door eigen energie schade berokkende, zoals door verzekeraar A is aangevoerd, kan hierin geen verandering brengen.

De commissie stelt vast dat de w.a.-motorrijtuigverzekering van verzekeraar A voor de onderhavige schade dekking biedt en dat de AVP-verzekering van verzekeraar B in art. p een uitsluiting voor schade veroorzaakt met of door een motorrijtuig bevat.

Conclusie

De commissie concludeert dat de in het geding zijnde aansprakelijkheid uitsluitend onder de dekking van de WA-motorrijtuigpolis van verzekeraar A valt.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend ter verkrijging van een bindend advies. De commissie geeft als bindend advies dat verzekeraar A dekking zal dienen te verlenen.

Den Haag, 4 februari 1993

De Verbondscommissie Samenloop

De voorzitter,

De secretaris,

mr. H.J. te Winkel

mw. mr. W.H. Meijer